

ΦΩΝΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΟΝΗΣΟΝ

ΑΠΟΛΥΤΟΣ Η ΣΥΜΠΝΟΙΑ ΕΘΝΑΡΧΙΑΣ - ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

ΑΡΘΡΟΝ ΚΥΠΡΙΟΥ ΠΑΤΡΙΩΤΟΥ

Η ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ Κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΙΓΙΟΝ

τόνους πολιτικούς αντιθέσεις χωρίς καμία λογική ή ηθική δικαιολογία, συνέπληξαν εις την χώραν μας το λαϊκόν μέτρον των ΤΩ πρώτων λαϊκόν μέτρον των οποίων εξημουργήθη μεταπολεμικώς εις την Ελλάδα εις ΕΔΑ εις υπερπέρασιν ετών εν δόξα εις την πρόσφατον διακήρυξίν της. Και εξαχματισθή το μέτρον που αυτό εις την χώραν μας, ή δολοφονία πικράν και πρόσφατον των πειράν παρομοίων πειραμάτων

[illegible]

Ἀλλὰ σπεύδουσιν πρὸς αὐτὸν
 οἱ δεξιμένοι ἀναλαμβάνει δέξασθαι
 σιν καὶ ἅλα αὐτὰ ἀπεστείλει
 βάναντος σκοφανοῖαν. Ἀναμάρτυ-
 ρανθεὶς τὰς ἐλπίδων τὴν παραλή-
 γοντες τὸ Κυριακὸν εἶ· μὴ
 δραματικῶς τὸ φῶτον, τὸ προσω-
 πθεῖον κατὰ πρόπτον ὅστε νὰ
 δικαιωθεῖται νὰ εἰμῆαι περιφρη-
 σιμὸν δι' αὐτὸν Ἐνισχυόμενοι δι'
 τῆς ψήφου οὗς δὲ συνεχεῶς ἔχου-
 σιν τὸν ἀνὴρα ἐν ἀπολύτῳ αὐτὸν
 πνοῇ· μὴ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Κυ-
 ριακοῦ λαοῦ μὴ τὴν Βεβαίωσιν
 εἰς αὐτὸ δὲ φέρωμεν συντόμῳ
 εἰς ἀπάντων πέρας.

Ἀγαπήτοι! κάτοικοι τῶν Παι-
 τρῶν, Ἐπιθῶμι, πρὶν τερματισ-
 τὴν ὁμιλίαν μου νὰ ἐπιστήσῃ
 καὶ πάλιν τὴν προσοχὴν
 ἐπὶ τῇ ἀποφασιστικῇ σημασίᾳ
 τὴν ὁμιλία μου εἰς τὴν
 Ἀσπὶν τοῦ ἀπολύτου καὶ τοῦ προσε-
 γυνομένου Ἡ ἀσπὶς αὕτη δύναται
 νὰ ἀποβῇ ἡ ἀσπὶς μίας ἐν-
 εχυλούς περιόδου διὰ τὸν
 ἄνθρωπον, δύναται διὰ τοῦ
 γένους ἡ ἀσπὶς νέναι συμφορὰ
 Φιλίππ βέβαιος μὴ τὴν πῶν

α τικήν ὠριμότητα πού σᾶς δ
κρίνει, ὠριμότητα τήν ὁποίαν

τελευταίων στῶν, ὅα ἀποτρέψει
 Συνέχεια εἰς τὴν 4ην Σελίδα | ὦμα νὰ ἀπαιτήσωμεν νὰ μᾶς ἀκούςουν».

ΕΝΩΠΙΟΝ ΕΠΙΒΛΗΤΙΚΗΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΩΣ
 ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ
 ΟΜΙΛΗΣΕΝ ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ Ο Κ. Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Τὴν 5.30 μ. μ. τῆς Κυρια-
κάς οἱ ἐκ Πάτρας οἱ ἀρχιε-
ρεῖς «Δημοκρατικῆς Ἐνώσε-
ως» Γ. Παναγιώδης.

Τὸν ἀρχιεπὸν τῆς «Δημο-
κρατικῆς Ἐνώσεως» προσηύχην
οἱ Ἀγιοὶ θῶοι οἱ ὑποψήφιοι
τοῦ συνδυασμοῦ Ἀρχιερεῖς
πολλοὺς φίλους τὸν. Ο. κ.,
πανδρὸς, μετὰ τῆς ἀκολουθί-
ας τοῦ καὶ τῶν ὑποψηφίων Ἀρχι-
επισκοπικῶν ἀποκινήσαντων
ἀπολαύσαντες οὐκ ἐκατόντι
ἀγύρασινα αὐτοκίνητων τῶν
πολίων ἐπέβαιναν φίλοι
«Δ. Ε.» ἔθρυσαν εἰς Πάτρας
μετὰ μάλα διαδορυῖν ἀνά

πόλιν, κατέληξαν, εις την
τείαν Γεωργίου Α'. όπου
σχηματίσθη δογκώδης λαϊκή
κέντρωσις.
Ευθύς ἅμα τῇ ἀφίξει τ
κ. Παπανδρέου, κατηνύθη
την παρά την πλάσειον ο
τοῦ ἱατροῦ κ. Κων. Δημητ
πούλου, ὅπου παρέμειναν ἐ

καὶ πλεον ἅπτα τῆς ὥρας
παυόμενοι καὶ ἐν συνεχείᾳ
φανήσονται εἰς τὸν πρό-
τερον ἐξώστην αὐτῆς.

Ἡ ἐμφάνισις τοῦ κ. Πα-
τρίου εἰς τὸν ἐξώστην, ἐγεί-
νε δεκτὴ μὲν ζωπρεπὲς ἐκδηλώσεσις
συγκινητικὰν πλῆθους.

Ὁ κ. Παπαθωρὸς ἀπευθύνει
τοὺς πρὸς τὴν συγκέντρωσιν
Πατριτικοῦ λαοῦ, Σπεταί, τῶν
Συμμετοχῶν.

Ἦλθε καὶ πάλιν ἡ ὤρι-
στικὴ ἐπισημύνησις. Πρῶτον
πράξις εἶναι εἰλον ἀκουσθῆναι
παραγγεῖλαι τοῦ Συναγερμοῦ τοῦ
ἐμβατοῦ τοῦ βωτικῶν ἐπι-
τοῦ λαοῦ, οὗ ὁ ὁρισμὸς ἐπι-
τῆς ἡγεσίας Κράτος Δικταίου.
Ὁ ὁρισμὸς τῆς διεθνῆς Θεο-
κρατίας.

Αἱ παραγγεῖλαι ἦσαν ἐν

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝ ΝΑ ΜΑΣ ΑΚΟΥΣΟΥΝ
ΛΣ ΘΕΣΟΥΝ ΤΑ ΒΕΛΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΦΑΡΕΤΡΑΣ

«Ἰπῆρξεν ἐποχή, κατὰ τὴν ὅποιαν ἡ Ἐθνικὴ διαξί-
γανεν ἀπεγνωσμένον ἄγωνα διὰ νὰ πείσῃ τὰς ἐκείστοτε ἐλ-

ἀντιπάλους Κυβερνήσεις, οὐχὶ διὰ τὸ Θεοῦ τὸ ζήτημα εἰς τὸ Ο.Η.Ε., ἀλλὰ διὰ τὸν δεχθῆναι ἅπλως εἰς ἀκράσιαν τοὺς ἀντιπαρασώπους τῆς Ἐθνάρχιας. Το ὅχι ἡ Ἐθνάρχια ἡκούσθη ἀπὸ τοὺς πλείστους τῶν σημερινῶν ἀντιπάλων τοῦ Προβλεπτοῦ τῆς Ἑλλάδος. Δὲν θέλομεν να ἔξωμεν τοὺς πολιτικούς ἀρχηγούς, εἴνει ὅμως ἄξιον, να ἐρχώμεθα αὐτοὶ σήμερον καὶ νὰ διαβάλλωμεν τὸν κ. Καραμανλὴν. Ἡδὴ μὲ τὴν σῆσιν των-θίγουν τὸν Μακκάριον καὶ κλοῖζουν τὴν πίστιν εὐδοκίων. Εἰς ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπεπεί εἰς τὰς Ἀθῆνας, νὰ υπᾶρχῃ μονοθιτικὴ συνοχὴ, ἡ «Ἐστία» κάμει ἀδελφὸν ὑπακλιγμὸς κατὰ τῆς Ἐθνάρχιας καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῆς Ἀ.Ε. σαλπίζουσιν ὅτι οὐ Μακκάριος δὲν ἔχει δικαιοῦμα νὰ διαπραγματεύεται χωρὶς τὴν...Ἐγκρίσιν αὐτῶν. Ἐν τούτοις ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν ἐνὸς ἡ τοῦ ἄλλου ἐκ τούτων ἐτέλουν αὐ Κυβερνήσεις, οἵποια ἡγοῦντο νὰ ἀναφέρουν καὶ τὴν λέξιν «Κύπρος». Περιρμαινόμεν διὰ τὰ ἄρμεν μίαν ἀδικίαν εἰς ὅρους ἐκείνην, ὅστις χειρίζεται τὸ Κυπριακὸν ζήτημα κατὰ τρόπον ἰσχυρῶς ποιητικόν, πλὴν ὅμως, ὥς ἐτονόση ἐπανειλημμένως, οὐ Μακκάριος εἶναι οὐ πρό πάντων ἀρόμοδος νὰ ζυγίσῃ καὶ νὰ βαθμολογήσῃ. Ἄς ἐπανατοποθετήσουν λοιπὸν τὰ ἑῶνα εἰς τὰς φρένας οὐχὶ χάριν τοῦ κ. Καραμανλῆ, ἀλλὰ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Κυπριακῆς υποθέσεως. Ἐχομεν καθῆκον καὶ δικαίωμα νὰ ἀπαίτησώμεν νὰ μᾶς ἀκούσουν».

ΠΙΒΛΗΤΙΚΗΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΩΣ
ΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ
Σ ΠΑΤΡΑΣ Ο Κ. Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΑΠΗΝΤΗΣΕΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΧΟΥ

τοι. Καὶ ὁ λαὸς παρέσχε τὴν ἐμπιστοσύνην του. Δυστυχῶς, ἂν ἐπαγγελίαν διεμεύσασθαι. Ἀντὶ να βελτιωθῇ, χειροτέρευσεν τὸ βιοτικό ἐπίπεδον τῶν λαϊκῶν τάξεων. Ἀντὶ να δημιουργηθῇ Κράτος Δίκαιον, ἐδημιουργήσθαι πατρίδα. Καὶ ἀντὶ να ἐξυψωθῇ ἡ διεθνὴς θέσις τῆς Ἑλλάδος, ὑπέσχετο μείωσιν καὶ περιλήθωμεν περὶ τοῦ εἰσπονοσιν.

Σφοδρὰ ὑπῆρξεν, ἡ ἀγανάκτησις τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1952 ἐκ γίνετο ἐπὶ ὀνόματι τοῦ Στρατοῦ καὶ αὐτὸς ἔπαυσε νὰ ὑπάρχει. ἔπαυσε νὰ ὑπάρχῃ κοινονομικὴ καὶ πολιτικὴ πλειψία. Κατὰ συνέπεια, δὲν νῆατο πλέον εἰς αὐτὴν νὰ πρὸς πολιτικὴ κυβέρνησις, βαλλετο ὁ σχηματισμὸς ὑπεραστικῆς κυβερνήσεως πρὸς νύγεραι ἀδελφίσαντες ἔκδοσι. Καὶ αὐτὸ ὑπῆρξε τὸ αἶμας. Ἀλλὰ καὶ πάλιν δὲν

Ο κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

σις του λαού διά την διψασμένην προσδοκίαν του. Ύπεσπρί-
ξαμεν διά τοῦτο ὅτι ἐπρεπε νά
διαλυθῇ ἡ Βουλὴ καὶ νά κληθῇ
ὁ Λαὸς νά ἐκλέξῃ τὴν νέαν κυ-
βέρνησιν τῆς ἀρεσκείας του.

Ἀλλὰ δὲν ἐλοποκρούσθημεν. Ἐ-
δίδετο ἡ ἀπάντησις, ὅτι ὁ Ἐλ-
ληνικὸς Λαὸς, ἐάν ἀναγκασθῇ
κατὰ τὴν συνηγορίαν τοῦ Στρα-
τάρχου, θίγας διατρέψῃ πάντοτε
πρὸς τὸν ἴδιον τὴν ἐμπιστοσύ-
νην του. Ἐπικολούθησεν ἡ μα-
κρὰ σθενεία καὶ ὁ θάνατος τοῦ
δεημιτύπου Στρατάρχου. Ἀλλὰ
τοὺς πλέον δὲν ἐπέτρεπετο ἀμ-
φιβολία. Ἐφ' ὅσον αἱ ἐκλογαὶ

Πολίται τῶν Πατρῶν,
Θά ἔχω τὴν εὐκαίριον
ἀλλάς μου ὁμίλιας εἰς
τοὺς πόλεις, νά ἀναύσω τὴν
κίρην τοῦ Δημοκρατο-κοῦ
τροῦ, ἡ ὅποια ἔχει ὕλιν α-
κτὴ καὶ ὅς πρόγραμμα τῆς
δημοκρατικῆς Ἑνώσεως.
καὶ σήμερον εἰς τὴν διακ-
τὴν ἡ συνεργασία μετὰ
στέραν εἶναι μόνον ἐκ-
κλὴσιν τοῦ πρόγραμματος
κατακτικῆς Ἑνώσεως εἶναι
ἀκραίον τὸ ἰδόνκ μας
ἔργασι. Θεωρῶ θίγας
μου νά δώσω ἀπάντη-
σιν λόγους τοῦ κ. Καρ-
αὶ ὁποῖοι καὶ σήμερον ἐπ-
θῇσαν εἰς τὰς Πάτρας
τοῦς κομπασμοὺς διὰ τὸν
Συνέχης εἰς τὴν 3ην